

۱. مزایا و معایب استفاده از مفسر و کامپایلر را نسبت به هم بیان کنید.

تفاوت بر اساس	کامپایلر	مفسر
مراحل برنامه نویسی	ایجاد برنامه کامپایل تمام بیانی‌های زبان را برای صحت آن تجزیه و تحلیل می‌کند. اگر نادرست باشد، خطا برمی‌گرداند. اگر خطایی وجود نداشته باشد، کامپایلر سورس کد را به کد ماشین تبدیل خواهد کرد. کامپایلر فایل‌های مختلف کد را به یک برنامه قابل اجرا لینک می‌کند. (مثل exe)	ایجاد برنامه فایل‌ها یا کد ماشین تولید شده را لینک نمی‌کند. بیانی‌های منبع در زمان اجرا به صورت خط به خط اجرا می‌شوند.
مزیت	کد برنامه از قبل به کد ماشین تبدیل شده است. بنابراین زمان اجرای کد کمتر است.	استفاده از مفسر آسان‌تر است، مخصوصاً برای مبتدیان
معایب	شما نمی‌توانید برنامه را بدون بازگشت به کد منبع تغییر دهید.	برنامه‌های تفسیر شده می‌توانند بر روی کامپیوترهایی که دارای مفسر متناظر هستند اجرا شوند.
کد ماشین زمان اجرا	ذخیره زبان ماشین به عنوان کد ماشین بر روی دیسک کد کامپایل شده سریع‌تر اجرا می‌شود.	کد ماشین را در همه حال ذخیره نمی‌کند. کد تفسیر شده آهسته تر اجرا می‌شود.
مدل	بر اساس مدل بارگیری بر مبنای زبان ترجمه می‌باشد.	بر مبنای روش تفسیر می‌باشد.
تولید برنامه	برنامه خروجی (در فرمت exe) تولید می‌کند که می‌تواند مستقل از برنامه اصلی اجرا شود.	برنامه خروجی تولید نمی‌کند. بنابراین برنامه منبع را هر بار طی اجرا ارزیابی می‌کند.
اجرا	اجرای برنامه از کامپایل جدا است. این کار فقط بعد از اینکه خروجی برنامه کامپایل می‌شود، انجام می‌شود.	اجرای برنامه بخشی از فرایند تفسیر است. بنابراین خط به خط انجام می‌شود.
حافظه مورد نیاز	برنامه هدف مستقل اجرا می‌شود و نیازی به کامپایلر در حافظه نیست.	مفسر در طی تفسیر در حافظه وجود دارد.
مناسب برای	به ماشین هدف خاصی محدود شده و قابل انتقال نیست. C و ++C محبوب‌ترین زبان‌های برنامه‌نویسی هستند که از مدل کامپایل استفاده می‌کنند.	برای محیط وب، وقتی که زمان بارگیری مهم است. با توجه به تجزیه و تحلیل کاملی که انجام می‌شود، کامپایل‌ها زمان نسبتاً بیشتری را برای کامپایل هر کد کوچکی که ممکن است چندین بار اجرا نشوند، می‌گیرند. در چنین مواردی مفسران بهتر می‌باشند.
بهینه‌سازی کد	کامپایلر تمام upfront کد را می‌بیند. از این رو، آن‌ها بهینه‌سازی‌هایی را انجام می‌دهند که کد را سریع‌تر اجرا می‌کنند.	مفسران خط به خط کد را محاسبه می‌کنند. از این رو، بهینه‌سازی‌ها به اندازه کامپایلر‌ها قوی نیستند.
تایپ داینامیک کاربرد	پایاده‌سازی برای کامپایلر‌ها دشوار است چرا که آن‌ها نمیدانند که چه اتفاقی می‌افتد. برای محیط تولید مناسب است.	زبان‌های تفسیری تایپ داینامیک را پشتیبانی می‌کنند. برای برنامه و محیط توسعه مناسب است.
اجرای خطا	کامپایلر تمام خطاها و هشدارها را در زمان کامپایل نشان می‌دهد. بنابراین شما نمی‌توانید برنامه را بدون اصلاح خطاها اجرا کنید.	مفسر تنها بیانی‌ها را می‌خواند و خطاها را در صورت وجود نشان می‌دهد. شما باید خطا را برای تفسیر خط بعدی اصلاح کنید.
ورودی	یک برنامه کامل را می‌گیرد.	یک خط از کد را می‌گیرد.
خروجی	کامپایلر کد ماشین واسطه تولید می‌کند.	مفسر هرگز کد ماشین واسطه تولید نمی‌کند.
خطاها	همه خطاها را با هم بعد از کامپایل کردن نشان می‌دهد.	تمام خطاهای هر خط را یک به یک نشان می‌دهد.
زبان‌های برنامه‌نویسی مربوطه	C, C++, #C, Scala, Java همه از کامپایلر استفاده می‌کنند.	PHP, Perl, Ruby از یک مفسر استفاده می‌کنند.

۲. مزیت استفاده از زبان‌های میانی چیست؟

کامپایلر پس از تحلیل معناساختی یک کد میانی از کد منبع برای ماشین هدف تولید می‌کند. این کد نمایش‌دهنده برنامه‌ای برای یک ماشین انتزاعی است. این کد میانی چیزی بین زبان سطح بالا و زبان ماشین است. کد میانی باید به طرز ایجاب شده باشد که ترجمه آن به کد ماشین مقصد آسان باشد.

اهداف : بهینه سازی، قابلیت انتقال داده ها و تولید کد انتزاعی مقصد که مستقل از ماشین است.

مسئله ۲. خطا پارسر

۱. خطاهای زیر در برنامه های يك زبان برنامه سازي متعارف مفروض شده است. کدام دسته از خطاها توسط پارسر قابل کشف است؟ توضیح دهید.

- الف) نابرابری تعداد اندیس های يك آرایه با تعداد ابعاد تعریف شده آرایه
- ب) ناهمخوانی نوع متغیر A و B در عبارت $B+A$
- ج) نابرابری تعداد پارامترهای فراخوانی يك تابع با تعداد پارامترهای تعریف شده برای آن
- د) ناهمخوانی نوع يك پارامتر در فراخوانی يك تابع، با نوع تعریف شده در آن در تعریف تابع

همه گزینه های بیان شده جزو خطاهایی نیستند که پارسر توان کشف آن ها را داشته باشد.

در پارسر درخت توکن ها از روی اطلاعاتی که تحلیلگر لغوی در اختیار تحلیلگر نحوی می گذارد تشکیل می شود، پارسر یا همان تحلیلگر نحوی، وظیفه اعتبارسنجی یک توکن ارائه شده از تحلیلگر نحوی را بر عهده دارند.

الف) وظیفه تحلیلگر معنایی است \Rightarrow بررسی تطبیق پذیری سائز آرایه با ابعاد در نظر گرفته شده

ب) وظیفه تحلیلگر معنایی است \Rightarrow بررسی نوع پارامتر ها

ج) وظیفه تحلیلگر معنایی است \Rightarrow بررسی تعداد پارامتر های یک تابع با تعداد تعریف شده

د) وظیفه تحلیلگر معنایی است \Rightarrow بررسی نوع پارامتر های فراخوانی شده

مسئله ۳. نوع خط

۱. میدانیم که هر زیربرنامه میتواند دارای تعدادی پارامتر باشد و هنگام فراخوانی زیربرنامه تعداد آرگومان ها باید با تعداد پارامترها مطابقت داشته باشد. اگر در برنامه ای این مطابقت رعایت نشده باشد، خطا مربوطه در کدام يك از مراحل ردیابی میشود؟ توضیح دهید.

این خطا در مرحله تحلیلگر معنایی بررسی می شود. در مرحله بررسی معنایی کامپایلر تعداد و نوع آرگومان های ورودی با تعداد و نوع پارامتر های داده شده قیاس می شوند.

مسئله ۴. تحلیل و ساخت در کامپایل

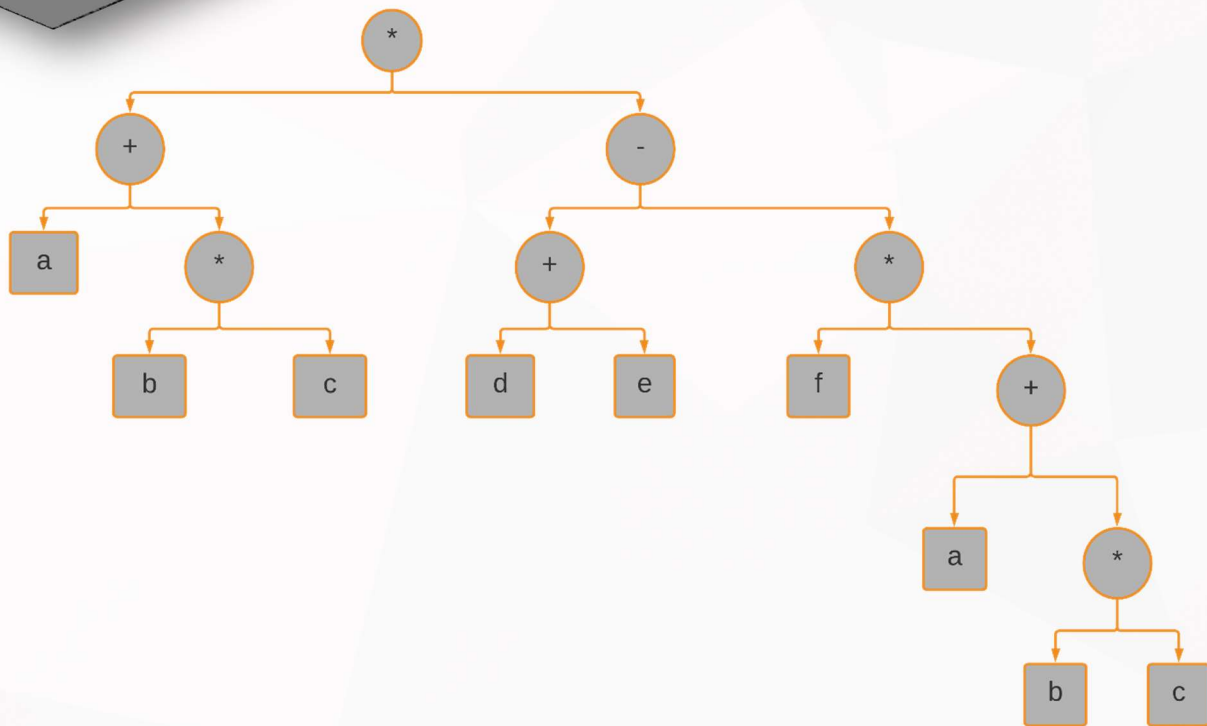
عبارت $(a + b * c) * (d + e - f * (a + b * c))$ مفروض است.

۱. تمامی نشانه‌ها و نوع آنها را مشخص کنید.

نوع نشانه	نوع	Variable or function	نام	مشخصه
identifier	Real	variable	a	Id۱
identifier	Real	variable	b	Id۲
identifier	Real	variable	c	Id۳
identifier	Real	variable	d	Id۴
identifier	Real	variable	e	Id۵
identifier	Real	variable	f	Id۶
expression			+	
expression			-	
expression			*	
expression			(و)	

$\langle (\rangle \langle id1 \rangle \langle + \rangle \langle id2 \rangle \langle * \rangle \langle id3 \rangle \langle \rangle \langle * \rangle \langle id4 \rangle \langle + \rangle \langle id5 \rangle \langle - \rangle \langle id6 \rangle \langle * \rangle \langle (\rangle \langle id1 \rangle \langle + \rangle \langle id2 \rangle \langle * \rangle \langle id3 \rangle \langle \rangle \rangle \langle \rangle$

۲. به کمک پرسش قبلی درخت پارس آن را بدست آورید.

۳. بخش ساخت در فرآیند کامپایل را برای عبارت بالا به صورت کامل تشریح کنید.

در مرحله اول کد میانی با هدف بهینه سازی و قابلیت انتقال کد، به منظور نزدیک تر شدن قالب این کد انتزاعی با زبان ماشین و بهینه سازی راحت تر انجام می شود.

در مرحله دوم بهینه سازی کد و حذف متغیرهای میانی غیرضروری به دلیل یافتن راه های بهتر برای اجرای کد و جایگزین کردن کد های تولید شده با کدهای بهینه صورت می پذیرد.

در مرحله سوم کدی نهایی که کدی قابل جابجایی وابسته به ماشین است تولید می شود.

و در مرحله چهارم و آخر بهینه سازی های جزئی که با دیدی مبتنی بر بستر صورت میگیرد، کد نهایی تولید شده را بهبود می دهد.